

THÁI THUỘNG CẢM ỨNG THIÊN

Tập 194

Chủ giảng: Lão pháp sư Tịnh Không

Địa điểm: Tịnh tông Học hội Singapore

Thời gian: Năm 2000

Viết dịch: Ban biên dịch Pháp Âm Tuyên Lư

Chư vị đồng học, chào mọi người! Mời mở Cảm Ứng Thiên, bắt đầu xem từ đoạn thứ 122, đây là tổng kết của Cảm Ứng Thiên. Trong khoa đề là phần thứ năm “suy gốc nhớ nguồn”.

Phù tâm khởi ư thiện, thiện tuy vị vi nhi cát thần dĩ tùy chi. Hoặc tâm khởi ư ác, ác tuy vị vi nhi hung thần dĩ tùy chi.

夫心起於善。善雖未為。而吉神已隨之。或心起於惡。惡雖未為。而凶神已隨之。

Hễ tâm khởi niệm thiện, thiện tuy chưa làm nhưng cát thần đã đi theo; hoặc tâm khởi niệm ác, ác tuy chưa làm nhưng hung thần đã đi theo.

Hai câu nói này tuyệt đối không phải là lời khuyên thiện, nhất định không phải là lời hù dọa người, mà là đạo lý chân thật, là sự thật chân thật, chúng ta nhất định phải hiểu rõ, phải nhớ kỹ, có câu nói là “ngẩng đầu ba thước có thần minh”. “Tâm” là chỉ cho ý niệm, niệm thiện, tuy là bạn vẫn chưa làm được, bạn có niệm thiện, hạnh thiện của bạn vẫn chưa thể hiện hiện ra, thế nhưng chư Phật Bồ-tát, thiên địa quỷ thần đã nhìn thấy rồi. Một người luyện khí công thông thường mà nói thì họ có thể thấy khí. Ở Trung Quốc cũng có không ít người có năng lực đặc biệt, họ có thể nhìn thấy ánh sáng của người khác. Quả thật không chỉ là người, mà bất kỳ một vật thể nào cũng đều có khí, đều có ánh sáng, tâm thiện thì ánh sáng tốt, ánh sáng rõ ràng, màu sắc của ánh sáng đẹp. Trước đây có một số người có khả năng đặc biệt nói với tôi, ánh sáng của Phật Bồ-tát là sắc vàng, ánh sáng vàng, ánh sáng màu vàng, ánh sáng màu trắng đều tốt. Ánh sáng màu xám, ánh sáng màu đen thì rất không tốt, đó là lòng dạ hiểm ác, tà ác, cho nên thông thường họ có thể nhìn thấy, phân biệt người này là người thiện hay là người ác. Những người có khả năng đặc biệt này thông thường có một đặc điểm chung là tâm địa thanh tịnh. Chúng tôi cũng đã từng nói chuyện qua với họ, hỏi họ là năng lực này của bạn liệu có bị mất đi hay không? Họ nói: có thể, tuổi tác càng lớn thì dần dần sẽ mất đi. Họ nói, nếu biết quá nhiều những sự việc trong xã hội, tâm địa bị ô nhiễm. Đa số những người có năng lực này đều là người trẻ tuổi, khoảng hai mươi

tuổi, trước hai mươi tuổi và sau ba mươi tuổi thì rất ít. Chỉ cần họ giữ được tâm thanh tịnh thì năng lực này có thể duy trì, một khi bị danh văn lợi dưỡng, ngũ dục lục trần ô nhiễm thì năng lực này lập tức bị mất đi. Đạo lý này chính xác, cũng như thiên định và tam-muội mà trong nhà Phật chúng ta nói đến, cho nên bạn có thể đắc định, bạn có thể đắc tam-muội, năng lực này là bản năng; hay nói cách khác, hết thấy chúng sanh ai ai cũng có. Năng lực của chúng ta vì sao mất đi? Là do từ sáng đến tối nghĩ ngợi lung tung, vọng tưởng, phân biệt, chấp trước đã làm mất bản năng của chúng ta, chúng ta phải hiểu được đạo lý này.

Trong cả cuộc đời của đại sư Ấn Quang cực lực đề xướng Liễu Phàm Tứ Huấn, sách Liễu Phàm Tứ Huấn dạy chúng ta nhận thức nhân quả, tin sâu nhân quả, là dạy chúng ta điều này. Đoạn ác tu thiện, tiêu chuẩn của thiện ác, lão nhân gia ngài đề xuất cho chúng ta Cấm Ứng Thiên Vựng Biên, đề xuất An Sĩ Toàn Thư. Ba sách này vừa xem qua thì hình như đều không phải là Phật pháp, thật ra mà nói là có thể cứu được xã hội hiện nay, có thể cứu được tai nạn của chúng sanh, hiệu quả còn nhanh hơn, rõ ràng hơn so với kinh Phật. Vì sao vậy? Phật nói với chúng ta tiêu chuẩn thiện ác là phân tán trong rất nhiều kinh luận, bạn cần phải xem rất nhiều kinh luận thì bạn mới hiểu được. Những bộ sách này đã tập trung lại toàn bộ nghiệp nhân quả báo, bạn đọc bộ sách này tương đương với đã đọc vài trăm bộ sách. Đặc biệt là chú giải của Vựng Biên, những tiêu chuẩn thiện ác mà Nho, Thích, Đạo ở Trung Quốc nói đến, toàn bộ được sưu tập ở đây, đây là bộ sách hay. Đối với người hiện nay mà nói, đáng tiếc là văn tự hơi sâu một chút, tuy rằng đã cố gắng đơn giản hóa nó, làm cho dễ hiểu hơn nhưng rốt cuộc vẫn là văn ngôn văn. Cho nên lần này chúng ta có được duyên phần này, mọi người cùng nhau làm một nghiên cứu thảo luận, những chú giải được nêu ra trong cuộc nghiên cứu thảo luận này vẫn là số rất ít. Nếu như giảng toàn bộ chú giải, vậy thì phải cần thời gian rất dài, thế nên chú giải rất nhiều nhưng chúng ta thường chỉ lấy một hoặc hai điều, giới thiệu cho mọi người những ý trọng điểm.

Đây là nói chúng ta khởi tâm động niệm thì chư Phật Bồ-tát và thiên địa thần minh đều thấy rất rõ ràng, rất tường tận. Người có thể lừa gạt chúng sanh ngu muội, nhưng không thể lừa được Phật Bồ-tát, không thể lừa được thần minh, nghiệp thiện ác mà bạn đã tạo nhất định có quả báo. Mở đầu của chú giải là: *“Nêu ra chữ tâm nhằm bảo người đời biết điểm then chốt của thiện ác, muốn mọi người biết cẩn thận từ chỗ khởi nguồn”*. Đây mới là bắt đầu tu từ căn bản, chuyển ác thành thiện cần phải biết chuyển từ chỗ nguồn gốc, nguồn gốc chính là khởi tâm động niệm, chuyển từ chỗ này thì đây là người thượng thượng thừa, người thuần

thiện nhất định được chư Phật hộ niệm, long thiên thiện thần bảo hộ. Người học Phật cũng biết phải đoạn ác tu thiện, thế nhưng khi cảnh giới hiện tiền thì không khống chế được, vẫn là tạo ác nghiệp. Nguyên nhân này do đâu? Thứ nhất là đọc kinh quá ít, sức mạnh huân tập Phật pháp không kháng cự nổi tập khí phiền não, nhân tố là ở chỗ này. Cho nên, giáo học căn bản của Phật là dạy chúng ta đọc tụng Đại thừa, hằng ngày phải đọc kinh, đọc kinh là thân cận Phật Bồ-tát, nghe giáo huấn của Phật Bồ-tát. Chúng ta mỗi ngày đọc Cảm Ứng Thiên là thân cận đại thánh đại hiền thế xuất thế gian, điều này vượt qua giới hạn của tôn giáo. Chúng ta ngày nay tiếp xúc với chín tôn giáo lớn của Singapore, chín tôn giáo lớn này đều là khuyên người đoạn ác tu thiện, cho nên chúng ta đọc Cảm Ứng Thiên, tin tưởng Cảm Ứng Thiên, y theo Cảm Ứng Thiên để sửa đổi lỗi lầm của chính mình thì sẽ được thần thánh của chín tôn giáo lớn bảo hộ bạn. Chúng ta vì sao không làm được?

Lỗi lầm đương nhiên có, là phạm phu mà, hằng ngày sám hối. Tôi bảo các đồng học, thời khóa sáng sớm đọc kinh là nhắc nhở chính mình, phải nhớ kỹ giáo huấn của Phật Bồ-tát, ngày hôm nay những việc nào nên làm, những việc nào không nên làm. Nên làm và không nên làm ở tại khởi tâm động niệm, ý niệm nào có thể khởi, ý niệm nào không được khởi, lời nào có thể nói, lời nào không thể nói; những việc nào có thể làm, những việc nào không thể làm, phải hạ công phu ở trong đây, đó là thật tu! Lão cư sĩ Hạ Liên Cư bảo chúng ta phải “thật làm”, nhất định phải nghiêm khắc với chính mình. Thời khóa tối là sám hối, phản tỉnh những khởi tâm động niệm, lời nói việc làm trong ngày hôm nay của mình có trái với lời giáo huấn của thánh nhân hay không? Lương tâm của chính mình có bị mê mờ hay không? Nếu lừa gạt Phật Bồ-tát, lừa gạt chúng thần, lừa gạt chúng sanh, nếu như làm những sự việc như vậy thì quả báo nhất định ở tam đồ, tiền đồ của chính mình thì chính mình biết, không cần đi hỏi người khác. Trước đây có người hỏi tôi: “Liệu con có bị đọa địa ngục hay không?” Tôi nói, bạn có đọa địa ngục hay không thì tôi không biết, bạn xem kinh Phật nhiều thì bạn liền biết được. Nếu là tội hủy báng tam bảo, phá hòa hợp tăng thì bạn nên đọc kinh Phát Khởi Bồ-tát Thù Thắng Chí Nhạo, bạn liền biết bạn có bị đọa địa ngục hay không? Không cần hỏi người khác, hỏi bản thân thì rõ ràng hơn hết.

Trong chú giải trích dẫn kinh Phật: “*Ba cõi không có pháp nào khác, chỉ là do một tâm tạo thành.*” Trong kinh Hoa Nghiêm nói, trong kinh Đại thừa thì Phật cũng thường nói mười pháp giới y chánh trang nghiêm, hết thấy chúng sanh là “duy tâm sở hiện, duy thức sở biến”, là do trong tự tánh của chúng ta lưu lộ ra.

Hiểu được đạo lý này thì hết thấy chúng sanh trong hư không pháp giới chính là mình, chúng ta phục vụ hết thấy chúng sanh là phục vụ cho chính mình. Nếu như chỉ biết tự tư tự lợi mà quên mất chúng sanh thì đó là tự hại chính mình, vì tự tư tự lợi của cá nhân mình thì đây là gốc rễ của lục đạo luân hồi. Vốn dĩ không có thứ này, vì sao lại biến hiện ra lục đạo luân hồi? Lục đạo luân hồi thì tôi nói rất nhiều lần rồi, là từ trong vọng tưởng, phân biệt, chấp trước biến hiện ra. Nếu như chúng ta không có chấp trước thì luân hồi không còn nữa, không còn phân biệt thì thập pháp giới cũng không còn, tứ thánh pháp giới cũng không còn; vọng tưởng không còn nữa thì nhất chân pháp giới, bốn mươi một giai vị không còn nữa, quả báo là Phật quả cứu cánh viên mãn. Cho nên lục đạo là do vọng tưởng, phân biệt, chấp trước biến hiện ra. Tứ thánh pháp giới mà chúng ta nói, Thanh văn, Duyên giác, Bồ-tát và Phật trong thập pháp giới là do vọng tưởng phân biệt biến hiện ra, các ngài không có chấp trước. Bốn mươi một giai vị pháp thân đại sĩ trong nhất chân pháp giới, bốn mươi một giai vị này là do vọng tưởng biến hiện ra, các ngài không còn phân biệt, không còn chấp trước. Điều này Phật trong kinh đã nói cho chúng ta rõ ràng như vậy, tường tận như vậy.

Phật dạy bảo chúng ta, mục tiêu cuối cùng là dạy chúng ta chứng được Phật quả cứu cánh, chứng đắc của Phật quả cứu cánh quan trọng nhất là ở chỗ “nhận biết”, chuyển đổi quan niệm trở lại, nhận biết điều gì là chân tướng sự thật! Nhận biết hết thấy chúng sanh trong hư không pháp giới chân thật là chính mình. Bạn có nhận biết này thì tâm từ bi của bạn mới chân thật phát khởi, đại từ đại bi, đối với hết thấy chúng sanh là tôn trọng vô điều kiện, yêu thương bảo vệ vô điều kiện, giúp đỡ vô điều kiện, rất tự nhiên có thể xả mình vì người. Trong đây có đạo lý lớn tồn tại, phạm phu thì mê, mê ở chỗ nào vậy? Không hiểu được chân tướng sự thật, chấp trước tự tư tự lợi nghiêm trọng, điều này hỏng rồi! Tự tư tự lợi dính chấp đến mức nghiêm trọng thì nhất định là địa ngục, nếu có thể nói rộng ra một chút thì được ra khỏi địa ngục, đến đường ngạ quỷ, đường súc sanh, chúng ta nhất định phải hiểu rõ lý và sự. Trong đây trích dẫn rất hay, lại nói: *“Tùy theo duyên nhiễm hay tịnh mà tạo ra thập pháp giới”*, đây là nói rõ thập pháp giới làm sao mà có? Thập pháp giới là tùy theo duyên nhiễm hay tịnh mà tạo thành. Nói về duyên nhiễm, nhiễm là chấp trước, là kiến tư phiền não. Điều đầu tiên của kiến tư phiền não là “thân kiến”, chấp trước thân này là ta, chúng ta nhất định phải xả bỏ, đừng bao giờ làm việc ngu ngốc này nữa.

Qua hai ngày nữa sẽ có một đoàn từ Thượng Hải đến, chúng tôi hầu như hằng tuần đều có đoàn từ bên ngoài đến, họ gọi điện hỏi tôi, muốn biểu cho tôi

một ít quà, tôi nói tôi cái gì cũng không cần. Tôi nói, nếu các bạn muốn mang đến, đồng học ở bên này của chúng ta rất nhiều, mang một chút quà đến cúng dường các đồng học, còn tôi thì cái gì cũng không cần, vạn duyên buông xuống, thân tâm thế giới, thế xuất thế pháp thấy đều buông xuống. Chỉ cần có một thứ không buông xuống thì sẽ phiền phức rồi, bạn vãng sanh không có phần nắm chắc, thấy đều buông xuống thì mới nắm chắc phần vãng sanh. Bất cứ lúc nào cũng có thể đi, bất cứ nơi đâu cũng có thể đi, bạn nói xem tự tại biết bao! Có vậy thì đời này của chúng ta mới không uổng phí, cái khác toàn là giả, quan hệ giữa người với người, giữa người với hết thấy chúng sanh chỉ là một chữ “duyên”. Tại sao không kết duyên thiện với chúng sanh? Tại sao lại kết duyên ác với chúng sanh? Cho nên thuận cảnh nghịch cảnh, người thiện người ác nhất định không để ở trong tâm, tâm của bạn liền thanh tịnh. Người thiện thì chúng ta tôn kính và tán thán, người xấu thì chúng ta tôn kính nhưng không tán thán. Điều này là Phổ Hiền Bồ-tát dạy chúng ta “lễ kính chư Phật”, trong đây không phân biệt thiện ác, thấy đều phải lễ kính, nhất định phải tôn trọng. Thế nhưng tán thán thì “tán thán Như Lai”. Như Lai là gì? Là thiện, ngôn ngữ hành vi tương ứng với tánh đức thì chúng ta tán thán, không tương ứng với tánh đức thì không tán thán, chính là khác nhau ở một điểm này. Cúng dường thì người ác chúng ta cũng phải cúng dường họ, không thể không cúng dường, cúng dường bình đẳng. Họ có khổ nạn thì chúng ta vẫn là tận tâm tận lực giúp đỡ họ, nhất định không có phân biệt, không có chấp trước, một mực bình đẳng đối đãi, bạn nhất định phải hiểu được đạo lý này.

Trong chú giải nói rất hay: làm Phật, làm chúng sanh, là thiên đường hay là địa ngục đều là trong khoảng một niệm. Một niệm thiện thì thành Phật, là thiên đường, một niệm ác thì là địa ngục, cho nên sự thăng trầm của thập pháp giới đều ở trong khoảng một niệm. Trong đây có trích dẫn một câu nói của đại sư Hám Sơn: *“Chỗ ý niệm dấy khởi thì cần phải nhìn thấu, khi sự việc chưa đến thì chờ vọng sanh khởi”*, hai câu nói này nói rất hay, cho nên thật sự dụng công chính là ở chỗ này. *“Khi niệm ác khởi thì một dao chặt đứt, ắt gốc rễ nghiệp lập tức tiêu trừ, vọng niệm đâu còn chỗ bám víu. Bao nhiêu người siêu phàm nhập thánh cũng đều từ chỗ này.”* mấy câu nói này chúng ta cần phải ghi nhớ. Trước mắt chúng ta có tấm gương người tu hành chân thật, chỉ cần nhân căn của chúng ta thanh tịnh thì có thể thấy được. Ở Singapore đại chúng đều biết cư sĩ Hứa Triết, bằng ghi hình của bà chúng tôi đã làm thành đĩa VCD, quý vị đồng tu khi về, mỗi người hãy mang một đĩa về.

Tôi đã mời pháp sư Thường Huệ ở Trường Xuân đến, bà hiện nay đang làm thủ tục, tôi mời bà đến niệm Phật đường bên này làm tấm gương cho mọi người xem. Bà niệm Phật đã hơn bốn trăm ngày mà không ngủ, hoàn toàn y theo bản hội tập kinh Vô Lượng Thọ của lão cư sĩ Hạ Liên Cư để tu học, chúng tôi thấy sự hành trì của bà thì mức độ thấp nhất là bà đắc niệm Phật tam-muội. Bà năm nay 65 tuổi, bà gọi điện thoại cho tôi, tôi nghe giọng nói của bà giống như người mới 30, 40 tuổi vậy. Đồng tu bên đó nói với tôi là thân thể của bà nhẹ nhàng thanh thoát, bà tu pháp môn niệm Phật chính là pháp môn do tỳ-kheo Kiết Tường Vân truyền dạy trong kinh Hoa Nghiêm. “Phật lập tam-muội”, bà là nhiều Phật kinh hành, không ngồi cũng không nằm, hơn bốn trăm ngày rồi, mỗi ngày ăn một bữa, thân tâm thanh tịnh, một vọng niệm cũng không có. Tôi mời bà đến đây để cho mọi người nhìn thấy, thấy bằng chứng của niệm Phật, bà có thể làm được thì bất kỳ ai cũng có thể làm được. Nguyên nhân bạn không làm được là gì? Là vọng niệm quá nhiều, vọng niệm khiến cho cơ thể nặng nề, không có vọng niệm thì thân thể nhẹ nhàng, cho nên phải thật làm, đừng lừa mình dối người, điều này là quan trọng nhất. Xem tiếp đoạn thứ 123, nếu đếm ngược lại thì đây cũng chính là đoạn thứ hai của sách này:

Kỳ hữu tăng hành ác sự, hậu tự cải hối, chư ác mạc tác, chúng thiện phụng hành, cửu cửu tất hoạch cát khánh, sở vị chuyển họa vi phúc dã.

其有曾行惡事。後自改悔。諸惡莫作。眾善奉行。久久。必獲吉慶。所謂轉禍為福也。

Nếu có người đã từng làm việc ác, về sau hối cải, không làm các việc ác, vâng làm các việc thiện, lâu ngày ắt được tốt lành, đó gọi là chuyển họa thành phước vậy.

Đoạn văn này là tổng kết đoạn nhỏ “suy gốc nhớ nguồn” ở phía trước: “Người không phải thánh hiền, ai mà không có lỗi; lỗi mà có thể sửa, chẳng thiện nào lớn hơn.” Có lỗi cũng không nên sợ, quý ở chỗ là có thể sửa. Trong kinh Quán Vô Lượng Thọ Phật, chúng ta thấy vua A-xà-thế tạo tội ngũ nghịch thập ác, tội nghiệp mà chúng ta tạo nếu so với ông thì còn rất nhẹ, ông tạo rất nặng, quả báo của ông ở địa ngục A-tỳ. Thế nhưng người này trong đời quá khứ thiện căn sâu dày, khi lâm chung ông hối hận, dùng tâm chân thành sám hối, niệm Phật cầu sanh Tịnh độ, ông được vãng sanh. Thích-ca Mâu-ni Phật đã nói câu chuyện này cho chúng ta nghe, đây là kinh A-xà-thế Vương trong Đại tạng kinh. Phật nói với chúng ta, ông không những vãng sanh mà ông là thượng phẩm trung sanh, điều này thật sự nằm ngoài suy đoán của chúng ta, là một tấm gương rất tốt cho chúng

ta. Tọa tội nghiệp cực nặng đều có thể vãng sanh, vấn đề là bạn thật sự phải sửa, sửa đổi từ trong nội tâm, biết được chính mình sai rồi, về sau vĩnh viễn không phạm lỗi lầm này nữa.

Hủy báng tam bảo, tội lỗi này cũng là đọa địa ngục A-tỳ. Lịch đại tổ sư đại đức khi chưa học Phật đều tọa tội nghiệp này, sau khi học Phật rồi thì sám hối! Bồ-tát Thiên Thân ban đầu học Tiểu thừa thì hủy báng Đại thừa, sau đó tiếp nhận sự giáo huấn của anh ngài, biết được chính mình sai rồi, ngài phát thệ trước Phật muốn cắt lưỡi mình để sám hối. Anh trai ngài liền nói với ngài: “Trước đây em dùng lưỡi mình để hủy báng Đại thừa thì sao bây giờ em không dùng chính cái lưỡi này để tán thán Đại thừa, vì sao lại muốn cắt lưỡi của mình?” Lúc này ngài liền tỉnh ngộ, từ đó về sau ngài tán thán Đại thừa, đây là tấm gương tốt của việc sửa ác thành thiện. Giả như chúng ta trước đây đã từng báng Phật, báng pháp, báng tăng, tọa tác tội nghiệp này thì ngày nay chúng ta làm ngược lại, tán thán Phật, tán thán pháp, tán thán tăng, như vậy thì đúng rồi! Đây là Bồ-tát Thiên Thân thị hiện mô phạm, làm ra tấm gương cho chúng ta. Quay đầu, cần phải dùng hành động để quay đầu, tâm và hạnh đều quay đầu, vậy mới có thể tiêu nghiệp chướng.

“Không làm các việc ác, vâng làm các việc thiện”, hai câu này hiện nay đã trở thành lời nói cửa miệng của nhà Phật, ai cũng biết nói, “tự thanh tịnh tâm ý, là lời chư Phật dạy”, ai cũng biết nói, không những người hiện nay biết nói mà người thời xưa cũng biết nói. Ngày xưa, vào thời nhà Đường, Bạch Cư Dị gặp hòa thượng Điều Khảo, vì sao gọi vị pháp sư này là Điều Khảo? Vì ngài làm một cái lều sống ở trên cây giống như tổ chim vậy. Bạn liền biết được đời sống của ngài đơn giản biết bao, vạn duyên buông xuống, là người tu hành lâu năm. Bạch Cư Dị gặp ngài, khi đó ông là thái thú Hàng Châu, thái thú giống như chức thị trưởng hiện nay vậy. Ông gặp được hòa thượng Điều Khảo liền thỉnh giáo với ngài, đại ý của Phật giáo là gì? Hòa thượng Điều Khảo liền nói bốn câu này: “Không làm các việc ác Vâng làm các việc thiện Tự thanh tịnh tâm ý Là lời chư Phật dạy.” Bạch Cư Dị nghe xong liền cười và nói: “Lời này thì đứa trẻ ba tuổi cũng biết nói.” Hòa thượng Điều Khảo trả lời một câu: “Đứa trẻ ba tuổi tuy có thể nói được nhưng ông lão tám mươi vẫn chưa làm được.” Bạch Cư Dị sau khi nghe xong liền suy nghĩ thấy rất có đạo lý, chính là cần phải làm được. Thế nào mới có thể làm được? Sự việc này thật vô cùng quan trọng, có quan hệ đến tiền đồ của chúng ta, có quan hệ đến đời sau của chúng ta, đời sau là quả báo, đời này là hoa báo. Hay nói cách khác, không những quan hệ đến đời sau mà còn quan hệ đến trước mắt của chúng ta, trước mắt có thể hưởng lành tránh họa.

Thế Tôn từ bi đến cực điểm, trong kinh Thập Thiện Nghiệp Đạo có một đoạn khai thị vô cùng quan trọng, nhằm vào việc người hiện nay chúng ta làm sao đoạn ác tu thiện. Phật nói Bồ-tát có một phương pháp có thể vĩnh viễn đoạn dứt nỗi khổ của ác đạo, điều này không chỉ là tam ác đạo mà lục đạo đều là khổ. Bồ-tát có một phương pháp có thể thoát khỏi hết thảy nỗi khổ của ác đạo. Trong tầm nhìn của Phật Bồ-tát thì thập pháp giới đều là ác đạo, cho nên ác đạo ở đây không phải là chỉ tam đồ, tam thiện đạo, mà ngay cả Thanh văn, Duyên giác, Bồ-tát và Phật trong thập pháp giới đều là ác đạo. Vì sao vậy? Vì chưa minh tâm kiến tánh, chưa khế nhập nhất chân pháp giới, chỉ có nhất chân pháp giới là chánh đạo, là thiện đạo, thập pháp giới đều là ác đạo. Phật nói Bồ-tát có một pháp, Bồ-tát ở đây là Pháp thân đại sĩ, Bồ-tát của nhất chân pháp giới, pháp này là pháp gì? Ngài dạy chúng ta “ngày đêm”, ngày đêm chính là không được gián đoạn, “thường niệm, tư duy, quán sát thiện pháp, không để mảy may bất thiện xen tạp”. Câu nói này quan trọng, chúng ta từ sáng đến tối khởi tâm động niệm, lời nói việc làm phải thường xuyên nghĩ đến thiện pháp. Chúng ta ở trong đời sống thường ngày từ sáng đến tối tiếp xúc với hết thảy người, hết thảy việc, hết thảy vật phải thường nghĩ đến điều thiện của họ, đừng nghĩ đến điều ác của họ. Nếu nghĩ đến điều ác của họ thì đã đem điều ác của họ biến thành điều ác của mình, bạn nói xem người này ngu si biết bao! Tâm của mỗi người đều là chí thiện, cùng với Phật không có khác biệt.

Hiện nay chúng ta hiểu được rồi, Phật và pháp thân Bồ-tát, những gì chứa trong tâm các ngài toàn là thiện pháp, một mảy may ác pháp đều không có. Phàm phu thì sai rồi, sai chỗ nào? Trong tâm toàn là chứa ác pháp, không chứa thiện pháp, khi mắt nhìn thì chuyên môn thấy chỗ xấu của người khác, chuyên môn nhớ việc ác của người khác, miệng thì chuyên môn nói chuyện đúng sai. Bạn mỗi ngày là tâm ác, niệm ác, hạnh ác, vậy bạn làm sao mà không đoạn ác đạo? Vì sao Bồ-tát có thể thoát khỏi hết thảy nỗi khổ của ác đạo, vượt qua thập pháp giới? Các ngài chính là dựa vào việc trong tâm tuyệt đối không chứa đựng mảy may ác pháp nào. Phương pháp này rất tốt, bạn có thể làm được điểm này thì như Phật đã nói, bạn thường được thân cận chư Phật Như Lai, Bồ-tát, thánh hiền, bạn làm bạn với các ngài, gia nhập vào câu lạc bộ của các ngài. Vì sao chúng ta không chuyển đổi ý niệm? Việc này quan trọng hơn bất cứ thứ gì! Người khác tạo ác thì không liên quan gì tới mình, người khác có điều thiện thì chúng ta ghi nhớ, học tập, noi theo. Người khác có điều ác thì tuyệt đối không để trong tâm, tuyệt đối không nói ra, đây là tích lũy công đức, cần phải bắt đầu làm từ chỗ này. Người ác cũng có

hạnh thiện, chúng ta tán thán điều thiện, nhất định không nêu ra điều ác, chẳng những miệng không nói ra mà căn bản trong tâm cũng không có, có thể làm được hay không? Có người nói rất khó làm được, “sau khi tôi nhìn thấy thì ấn tượng liền rất sâu”, vì sao ấn tượng đó lại sâu? Vì bạn để nó vào trong tâm, cho nên bạn mới có ấn tượng. Nếu bạn không để việc đó trong tâm thì lấy đâu ra ấn tượng?

Chúng tôi ở Singapore, bên này có vị cư sĩ Hứa Triết, năm nay bà 101 tuổi, bà là người thanh niên 101 tuổi, cả đời chưa từng sanh bệnh, cả đời sống rất vui vẻ. Mỗi ngày ăn một bữa, một bữa ấy chỉ ăn rau sống, các loại gia vị như dầu muối tương dấm bà đều không dùng, hoàn toàn ăn rau sống, trở về với đại tự nhiên. Chúng tôi có băng ghi hình đã làm thành đĩa VCD, mọi người các bạn khi về đều có thể lấy một đĩa. Các bạn xem, bà đã 101 tuổi mà chỉ mới rụng một chiếc răng, thân thể hoàn toàn không bệnh tật gì, tai mắt tinh tường, xem báo không cần đeo kính, phản ứng nhanh nhẹn giống như thanh niên vậy. Bà tu như thế nào? Những điều Phật nói trong kinh thì bà chưa từng đọc qua, bà cũng chưa từng nghe qua, thế nhưng bà đã làm được rồi. Chỗ tốt duy nhất của bà chính là chuyên nhớ điểm tốt của người khác, tuyệt đối không nhớ việc xấu của người. Cư sĩ Lý Mộc Nguyên hỏi bà: “Vậy khi bà nhìn thấy những người ác, việc ác thì cách nhìn của bà như thế nào?” Bà lấy một thí dụ: “Tôi nhìn thấy người ác, việc ác giống như nhìn thấy những người đang đi lại trên đường vậy.” So sánh này rất hay, các bạn đi trên đường thấy mọi người đang đi lại trên đường kia, sau khi trở về hỏi bạn có nhớ được những người đó không? Không nhớ được, vì sao không nhớ? Bởi bạn không để họ ở trong tâm. Do đây có thể biết, chúng ta có thể không để họ ở trong tâm, bạn cứ muốn để ở trong tâm, vậy thì còn cách nào nữa! Chúng ta đi lại trên đường, bạn xem có rất nhiều người đi lại, cũng nghe thấy họ nói chuyện ở đó, nếu hỏi bạn họ đang nói cái gì? Rõ ràng là nghe thấy, thế nhưng bạn không biết. Điều này là gì? Bởi không chú ý, chú ý là gì? Là đem sự việc đó để vào trong tâm của bạn, để vào trong tâm rồi, đó gọi là chú ý. Không chú ý là gì? Là không để vào, tuy là thấy rồi, tuy là nghe thấy nhưng không biết, nhìn mà không thấy, nghe mà không nghe. Chúng ta hằng ngày đều đang làm, nếu như có thể duy trì cách làm như vậy đối với hết thảy người, việc và vật thì tâm của bạn rất thanh tịnh, bạn rất tự tại, bạn rất vui vẻ. Vì sao cứ phải nhớ lỗi lầm của người khác? Vì sao cứ phải nhớ những điều bất thiện? Phương pháp này của Phật Bồ-tát cực hay.

Tiêu chuẩn của thiện ác là gì? Phật nói “thập thiện nghiệp đạo”. Thân có giết trộm dâm, đây là ác, nhất định không để tâm vào, nhất định không để ở trong tâm. Khẩu, bạn nghe người khác nói dối, nói thô ác, nói ly gián, nói ly gián là

khiêu khích thị phi, nói thêu dệt là lời nói đường mật. Ý là tham sân si. Đây là thập ác, Phật nói ra tiêu chuẩn này, nhất định không được phép có chút mảy may thập ác xen tạp vào trong tâm của bạn, trong tâm hoàn toàn tràn đầy thập thiện, tu học như vậy thì có thể thành đạo vô thượng, liền có thể thành Phật. Cho nên, chúng ta thấy rất nhiều tượng Phật, những bức vẽ tượng Phật, phía trên tượng Phật vẽ vàng hào quang, trên đỉnh vàng hào quang viết ba chữ. Ba chữ này có khi dùng Trung văn để viết, cũng có khi dùng Phạn văn để viết, còn có khi dùng chữ Tây Tạng để viết, đều giống nhau cả, đó là “án a hồng” (om ah hum). Ba chữ này nghĩa là gì? Là viên mãn của thập thiện nghiệp đạo. “Án” là thân nghiệp: không sát sinh, không trộm cắp, không tà dâm; “a” là khẩu nghiệp: không nói dối, không nói ly gián, không nói thô ác, không nói thêu dệt; “hồng” là ý nghiệp: không tham, không sân, không si. Mười điều này làm viên mãn thì liền thành Phật. Cho nên, Phật nói phương pháp này của pháp thân Bồ-tát là chính xác, chúng ta nhìn thấy ba chữ này trên vàng hào quang của tượng Phật, phương pháp này là căn bản của tu hành, bắt đầu tu hành từ chỗ này và cũng viên mãn ngay chỗ này.

Cho nên “*lâu ngày ắt được tốt lành*”, chỉ cần có thể đoạn ác tu thiện, đoạn thập ác, tu thập thiện thì bạn nhất định đạt được tốt lành, chư Phật hộ niệm, long thiên thiện thần bảo hộ bạn, đó gọi là “*chuyển họa thành phước*”. Hy vọng các đồng học chúng ta phải ghi nhớ thật kỹ, hết lòng tu học. Tốt rồi, hôm này thời gian đã hết, chúng ta học đến đây.